

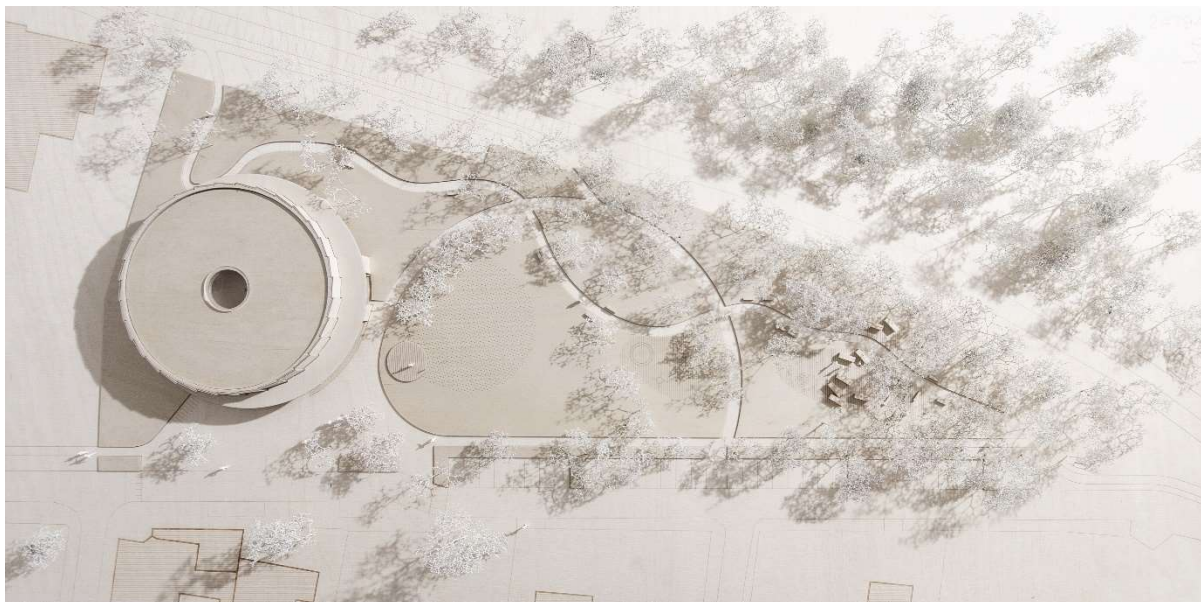
między l a s e m a ogrodem

opis koncepcji projektowej

Komorów to miejscowość, na którą mieszkańcy decydują się z pełną świadomością wyboru stylu życia – ze względu na atrakcyjne naturalne położenie, ale przede wszystkim na jego charakter. Spółdzielczość, aktywizm, branie spraw w swoje ręce stanowią *spiritus movens* Komorowa od początku jego powstania. Nic dziwnego, że to w tej miejscowości ma powstać Centrum Inicjatyw Kulturalnych, które w swoim programie uwzględnia nie tylko sformalizowaną działalność instytucji, ale przede wszystkim ma stanowić przestrzeń dla oddolnych inicjatyw jego mieszkańców.

Na to zapotrzebowanie odpowiada przedstawiona koncepcja obiektu. Budynek o egalitarnym, okrągłym kształcie, w swoim centrum posiada obszerną wielofunkcyjną przestrzeń. Ten duży pokój/salon Komorowa w zależności od aranżacji może pomieścić wszystkie inicjatywy jakimi postanowią wypełnić go mieszkańcy. Jest tu miejsce na zorganizowane imprezy, wpisane w kalendarz działalności instytucji, ale także na wspólne gotowanie czy też kameralną potańcówkę na scenie w ogrodzie – taką jak np. sąsiedzkie granie.

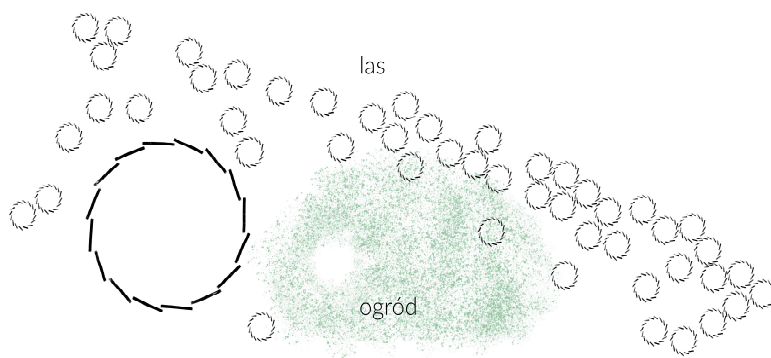
Centrum Inicjatyw Kulturalnych łączy w sobie najlepsze cechy Komorowa. Położone między lasem a ogrodem, stanowi przedłużenie salonów i ogrodów jego mieszkańców.

Propozycja konkursowa opiera się na 3 głównych założeniach

las i ogród
egalitarna forma
elastyczność funkcjonalna

pomiędzy lasem a ogrodem

Zagospodarowanie terenu kształtowane jest poprzez wyodrębnienie dwóch stref – Lasu i Ogrodu.

Część leśna położona jest wzdłuż torów stanowiąc oddzielenie akustyczne budynku oraz parku od strony torów WKD, poprzez ukształtowanie w formie małych pagórków. Założono zachowanie istniejących drzew oraz dosadzenie nowych. Wśród drzew planuje się wykonanie leśnego placu zabaw dla dzieci przy wykorzystaniu naturalnych elementów takich jak kłody drewna czy kamienie.

Ogród znajduje się w centralnej części działki. Planuje się tu niskie nasadzenia kwiatne oraz sensoryczny plac zabaw dla dzieci w oparciu m. in. o różne rodzaje ziół. W ogrodzie znajdują się domki dla owadów i ptaków zatopione w roślinności. Na okrągłej łacie zaprojektowano podest gdzie będzie można organizować imprezy taneczne lub improwizowane koncerty.

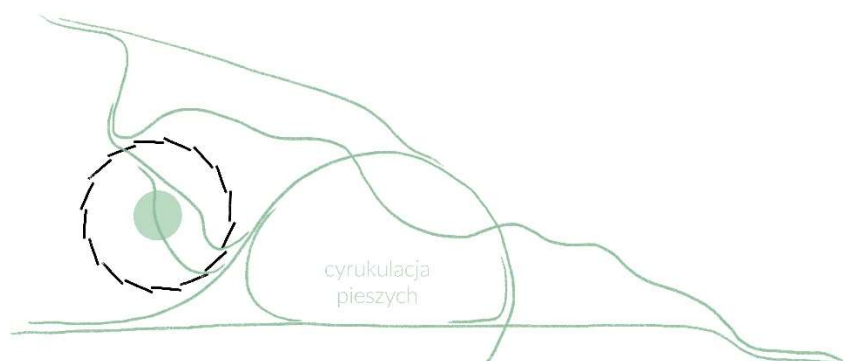
Parterowy budynek znajduje się na styku obu części, swoją niską formą nie dominując zieleni. Wpasowano go między istniejące drzewa, w tym sosnowy starodrzew w północnej części działki. Zielony dach stanowiący piątą elewację obiektu zaprojektowano ze starannością, aby w widoku z góry (np. poprzez aplikację google maps) oraz w celu maksymalizacji powierzchni biologicznie czynnej na działce, stanowił on integralną część terenu parkowego.

Planowane zagospodarowanie zaprojektowano z poszanowaniem dla istniejącego wyposażenia parku. Naturalne place zabaw - leśny i ogrodowy – znajdują się w tej samej lokalizacji co istniejące. W związku z tym przewidziano możliwość ich późniejszego wykonania. To samo dotyczy przebiegu ścieżek. Zaproponowany, nowy układ respektuje wszystkie istniejące obecnie kierunki ruchu pieszych, a także rosnące drzewa. Nowe trasy, o podobnym co obecny przebiegu porządkują sposób użytkowania przestrzeni. Zaprojektowano dwie trasy – biegnący po półkolu utwardzony chodnik wokół części ogrodowej, a także ziemną ścieżkę wijącą się malowniczo przez cały teren parku.

Dopełnieniem projektu jest propozycja układu komunikacyjnego wzdłuż ulicy Kolejowej. Zaprojektowano wymagane 34 miejsca postojowe zorganizowane w blokach wzdłuż ulicy od strony parku. Zrezygnowano z lokalizacji miejsc postojowych od strony zabudowań ze względu na dużą ilość wjazdów na posesje oraz w celu minimalizacji uciążliwości dla mieszkańców. Zrezygnowano także z miejsc postojowych przed samym budynkiem Centrum Inicjatyw Kulturalnych, pozostawiając tam jedynie dwa miejsca postojowe dla osób niepełnosprawnych oraz zakładając możliwość wjazdu dla zaopatrzenia. W tym rejonie zaproponowano odgięcie oraz wyniesienie drogi do poziomu chodnika, co ma na celu połączenie placu przed budynkiem z drugą stroną ulicy a także spowolnienie ruchu od strony wjazdu od ulicy Brzozowej.

Ruch rowerowy przewidziano jako równorzędny z ruchem samochodowym bez specjalnego wydzielenia w postaci ścieżki rowerowej. Założono również dostępność ścieżek parkowych dla rowerzystów. Pod wysuniętym zadaszeniem budynku Centrum znajduje się obszerny parking rowerowy.

okrąg jako egalitarny kształt

Działka przewidziana pod zabudowę znajduje się przy głównej osi usługowej miejscowości. Od strony centrum Komorowa można wejść do parku z dwóch stron - ulicą Kolejową a także przejściem od strony torów WKD - oba kierunki są równie istotne. Tej cyrkulacji – przepływowi pieszych odpowiada okrągła bryła obiektu. Ta uniwersalna, egalitarna forma nie dyktuje hierarchii elewacji - od głównej do zapleczerwowej. W tym obiekcie wszystkie wejścia do budynku, a także funkcje w nim zlokalizowane są równie ważne.

Znajdujący się na przecięciu szlaków pieszych, okrągły budynek, wyznacza w swoim środku, przyciągające mieszkańców, naturalne centrum. Takie usytuowanie obiektu, a także możliwość przejścia „na skróty” przez budynek sprzyja spontanicznym kontaktom sąsiedzkim.

Parterowy obiekt zapewnia niezakłócony kontakt z parkiem, a także umożliwia stworzenie przestrzeni dla mieszkańców w każdym wieku - przyjaznej dla osób niepełnosprawnych, dla których dostępne są wszystkie pomieszczenia Centrum.

elastyczność funkcjonalna

W założony, silny formalnie kształt obiektu, wpisano wymagane regulaminem funkcje. Jednak są to właściwie tylko narzucone, tymczasowe nazwy danych pomieszczeń, które w założeniu mogą zmieniać swoje przeznaczenie. Celem tworzenia układu funkcjonalnego jest zachowanie maksymalnej otwartości przestrzennej i organizacyjnej tak, by możliwa była zmienność aranżacyjna.

Serce budynku stanowi duża przestrzeń wielofunkcyjna z możliwością wydzielenia holu, sali widowiskowej oraz większej sali zajęciowej np. ruchowej. Dzięki mobilnym ścianom oraz składanej widowni możliwe jest jednocześnie prowadzenie wielu różnorodnych aktywności, ale także w razie potrzeby wykorzystanie w całości głównej przestrzeni. Wokół tego centrum zlokalizowane są pomieszczenia obsługujące a także mniejsze sale - warsztatowa oraz kino z salą multimedialną. Wzięto pod uwagę ochronę przed hałasem przejeżdżających pociągów. Sala warsztatowa znajduje się w części północnej obiektu, oddalona od torów WKD, natomiast sala kinowa nie posiada okien. Natomiast sala widowiskowa, wymagająca największej ochrony akustycznej znajduje się po środku budynku, chroniona przed hałasem buforem z innych pomieszczeń. Do budynku można wejść z wielu stron wprost z parku. Od strony ogrodowej ze sceną zlokalizowano kawiarnię, natomiast od strony wejścia prowadzącego od torów WKD toaletę publiczną. Aby podkreślić łączność z parkiem przewidziano możliwość wyjścia bezpośrednio z sal warsztatowych tak, by możliwe było prowadzenie zajęć także na zewnątrz.

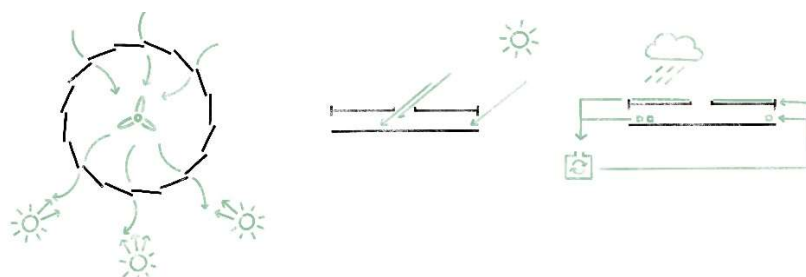
materiały

Klasa i powściągliwość zabudowy Komorowa odzwierciedlone są w architekturze obiektu. Elewację stanowi układ prefabrykowanych ram betonowych ustawionych po obwodzie budynku, które w zależności od funkcji zlokalizowanej wewnątrz, wypełnione są cegłą lub przeszkleniem. Zastosowanie prefabrykacji części elementów obiektu ma na celu przyspieszenie procesu budowy oraz standaryzację jego elementów.

Budynek Centrum Inicjatyw Kulturalnych stanowi w zamyśle autorów przedłużenie salonu mieszkańca Komorowa. Wystrój wnętrza jest jednocześnie elegancki, ale też skromny i przytulny. W wykończeniu wnętrza kierowano się szczerością materiałów – surowy beton, cegła zmiekkzone są zastosowaniem drewna. Na posadzkach zaprojektowano „domowy” w charakterze parkiet, a do przedzielania wnętrza oraz zasłaniania okien zastosowano zasłony.

ekologia

Obiekt od początku projektowano z myślą o minimalizacji strat ciepłych oraz energii potrzebnej do jego ogrzewania. Sam kształt obiektu – zwarta bryła o okrągłym rzucie – skutkuje zminimalizowaniem powierzchni elewacji w stosunku do jakiegokolwiek innego kształtu rzutu o tej samej powierzchni zabudowy. Dzięki temu ograniczona jest ilość przegród zewnętrznych, a ponadto dzięki brakowi elewacji stricte północnej, zminimalizowana jest ilość strat ciepłych.

Dodatkowo zadaszenie w części południowej zapobiega wpadaniu promieni słonecznych do wnętrza w okresie letnim zapobiegając nadmiernemu nagrzewaniu się budynku. Zimą, kiedy kąt padania promieni słonecznych jest mniejszy, słońce wpada do środka generując zyski ciepłe.

Ze względu na realizację obiektu w standardzie budynku pasywnego – max. 15 kWh/m²rok, przewiduje się że budynek będzie szczelny i nie będzie wymagał osobnej instalacji ogrzewania, a jedynie czasowego nagrzewania lub chłodzenia powietrza poprzez instalację kompatybilną z wentylacją mechaniczną. Realizacja zielonego dachu wprowadzać będzie dodatkową warstwę izolacyjną obiektu wpierając stałą temperaturę wewnątrz niezależną od pory roku. Aby uniknąć nadmiernego nagrzewania w okresie letnim istnieje możliwość naturalnego wentylowania budynku poprzez wymuszone ciśnienie po przeciwległych stronach elewacji.

Ze względu na sporą powierzchnię dachu przewiduje się odzysk wody deszczowej oraz szarej do wspólnego systemu filtrującego i umożliwiającego ponowne jej wykorzystanie do spłukiwania toalet, zmywania, sprzątania oraz nawadniania dachu.